

[Erna Sørensen.]

Fremsettelsestale, at det var af Hensyn til vore sparsomme Valutabeholdninger, vi stadig væk maatte have denne indenlandske Brændselsproduktion. Men der rejser sig dog det Spørgsmaal, om vi ikke her giver med den ene Haand og tager med den anden. Vi maa jo bruge Dollars til Indkøb af Gummi, Olie og Benzin, og Udgifterne hertil repræsenterer en meget stor Del af de Udgifter, der er forbundet med at transportere det indenlandske Brændsel fra den ene Del af Landet til den anden. Jeg vil mene, at vi i det Udvalg, der forhaabentlig bliver nedsat, maa drøfte, om der kan fremskaffes Tal, der viser, hvor meget der egentlig medgaar i Transportomkostninger. Det vilde i høj Grad være ønskeligt, om man kunde give større Tildelinger af udenlandsk Brændsel til Beboelseslejligheder. Det er for dyrt for Husholdningerne at bruge det indenlandske Brændsel, og det er for dyrt, at de enkelte Læs skal køres rundt til de forskellige Ejendomme. Det vilde være langt mere praktisk, om man samlede det indenlandske Forbrug paa de store Virksomheder og brugte det Brændsel, man kan fremskaffe fra Udlandet, til Lejlighederne.

Jeg vil, som sagt, gerne have Lov til at gaa nærmere ind paa Sagen i et Udvalg, men vi kan i øvrigt give vor Støtte til Lovens Forlængelse.

Rasmussen (Gylling): Jeg ved, jeg har mange Meningsfæller ude omkring i Landet, naar jeg siger, at det er beklageligt, at vi igen i Aar skal lovgive om Brændselsforhold. Vi nærrede det Haab i Fjor, at det den Gang skulde være sidste Gang, vi skulde lovgive paa det Omraade. Vi havde ventet, at det vilde have været muligt at faa større Forbindelse med Udlandet ogsaa paa dette Omraade, saadan at vi kunde have undgaaet det indenlandske Brændsel, for nogen Succes har det egentlig ikke været. Mange af Varerne er af en saadan Beskaffenhed, at man ikke kan være tjent med dem. Man kan dog ikke skære alle over en Kam. Situationen er imidlertid nu saa alvorlig, naar vi ser ud over Landets Grænser, at vi vel ikke tør tage Risikoen ved overhovedet ikke at lovgive paa dette Omraade. For kort Tid tilbage havde man Indtryk af, at det vilde være muligt at faa betydeligt mere Brændsel udefra, men den senere Tids Udvikling og Udtalelser i den højtærede Landbrugsministers Forelæggelsestale og andetsteds har givet det Indtryk, at det kan man i hvert Fald ikke regne med.

Vi ønsker Lovforslaget i et Udvalg, idet

vi gerne vil have nærmere Oplysninger om Betingelserne. Jeg for min Part maa mene, at de Tilskud, der hidtil er blevet bevilget herfra, er for store; det kunde gøres betydeligt billigere. Alt det Materiel, der er købt, Maskiner o. s. v. er afskrevet. Det var en Forudsætning, at naar det var sket, maatte det faa Indflydelse paa Priserne. Det maa vi forhandle om i det Udvalg, jeg forstaaer skal nedsættes.

Der er ingen Tvivl om, at Producenterne har givet Udtryk for, at de er villige til at gaa med til frie Forhold, fri Produktion og frie Priser, men heri kan der ogsaa i Øjeblikket ligge en Fare for Prismarkedet. Jeg ser imidlertid meget gerne, at Betingelser og Forhold bliver drøftet i et Udvalg, hvor man bedre kan drøfte Situationen.

Ragnhild Andersen: Der er nu kommet saa mange Hjertesuk ved dette Lovforslags Behandling, at jeg skal spare mit og kun sige, at jeg paa min Gruppens Vegne kan give Tilslutning til en velvillig Behandling af Lovforslaget. Det er ogsaa vor Opfattelse, at som Valutaforholdene er, er vi nødt til at opretholde en ret omfattende Produktion af indenlandsk Brændsel.

Lovforslaget tager Sigte paa Fremstillingen, Sikringen af det indenlandske Brændsel, men som ogsaa tidligere Ordførere fra de øvrige Partier har været inde paa, rejser der sig en Række Problemer. Forleden Dag, da vi havde Spørgetid i det høje Ting, rejste jeg over for den højtærede Handelsminister Spørgsmaalet om Fordelingen af Brændselet: saavel det udenlandske som det indenlandske og gav Udtryk for den Opfattelse, at Industrivirksomhederne i høj Grad var kommet ind paa at bruge det udenlandske Brændsel, medens Befolkningen takket været Rationeringen ikke længere kunde købe det udenlandske Brændsel, men maatte nøjes med det dyre indenlandske.

Jeg rejste det Spørgsmaal, om ikke det var muligt at faa Industrien til at bruge mere af det indenlandske, saadan at Befolkningen i højere Grad kunde faa Del i det udenlandske, ikke mindst Landbefolkningen, der nu slet ikke kan faa noget af det udenlandske Brændsel. Det glæder mig, at det ærede Medlem Fru Erna Sørensen ogsaa mente, at man burde se paa i et Udvalg, om det kunde lade sig gøre at faa Virksomhederne til at bruge større Mængder indenlandsk Brændsel. Det er nemlig en Kendsgerning, at skønt de bruger det udenlandske Brændsel, er Varepriserne ikke af den Grund blevet billigere.

Den højtærede Handelsminister svarede